

[Alfred Hansen]

som det medfører, just er vurderingen af, hvem der skal have hjælp, og derefter, når man har fundet ud af det, vurderingen af, hvor meget de skal have, for at de får det, de trænger til. Jeg takker for ministerens svar om, at man også var i færd med at undersøge gartnerens problemer, for skal der være retfærdighed i det, må det vel være rimeligt, at de gartnere, som er kommet lige så meget i klemme som de landmænd, som nu måske får en symbolsk hjælp, får en tilsvarende hjælp.

Det er også rigtigt, som ministeren sagde, at jeg og retsforbundet ikke er særlig vilde med EF. Vi har også længe før afstemningen i 1972 taget afstand fra, at Danmark skulle med ind i dette planøkonomiske foretagende, og der er intet i udviklingen siden 1. januar 1973, hvor vi rent faktisk blev medlem, der har ændret vor holdning eller blot givet grundlag for, at vi kunne ændre vor holdning. Tværtimod er det, vil jeg påstå, EF, der har forhindret en naturlig strukturtilpasning i dansk landbrug, som fortrinsvis de unge landmænd i dag står og skal betale prisen for.

Når man ved, at dansk smør er efterspurgt i England, og at vi ikke kan imødekomme efterspørgslen, er det værd at bemærke, at dansk smør koster ca. 15 pct. mere end smør fra andre EF-lande. Det er et godt tegn på, at dansk smør og danske landbrugsprodukter i det hele taget er kvalitetsvarer. Så kan vi selvfølgelig også konkurrere på markederne, selv om vi stod uden for EF.

Endelig synes jeg, at man, da det jo er de kvægproducerende landbrug, vi diskuterer, bør have in mente, at kornprisen i EF er ca. den dobbelte af verdensmarkedsprisen. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er til gavn for de kvægproducerende landbrug. Jeg mener ikke, det er det. Deres produktionsomkostninger er jo steget ganske uforholdsmæssigt i forhold til de relativt beskedne prisstigninger, der har været.

Jeg vil endnu en gang foreslå, at ministeren arbejder for, at medansvarsafgiften i hvert fald ikke bliver forhøjet, som EF har planer om, men tværtimod forsvinder. Det kunne måske skabe en lille smule optimisme med hensyn til, at det kan betale sig at producere endnu mere.

Jeg kunne forstå, at pengeinstitutter og konsulenter skal sige god for de betrængte

landmænds overlevelsesmuligheder, for at de kan få del i støtten, og det har jeg også forstået på lovforslaget. Derfor må jeg konkludere, at dette lovforslag skal fortolkes rigtigt. Dansk landbrug skal ikke nære falske forventninger om hjælp, hvis dette lovforslag vedtages, for de, der i virkeligheden er truet i dag med konkurs, og som er grunden til, at det haster med at få gjort noget, har ingen trøst at hente i en vedtagelse af dette lovforslag, for det er vel ikke sandsynligt, at den, der står med en konkurs over hovedet om 2-3 måneder, vil kunne dokumentere, at han kan overleve som følge af de tilskudsmuligheder, der ligger i dette forslag.

Jeg skal sige, for at det skal være helt klart, at retsforbundet ikke på noget tidspunkt vil forsøge at sylte dette forslag; tværtimod vil vi gøre alt, hvad vi kan, for, at det meget hurtigt kan komme til afstemning i folketingssalen. Denne holdning har vi, selv om vi ikke kan støtte forslaget.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Hr. Øllgaard anfører, at det lovforslag, vi behandler i dag, ganske vist er forhandlet med landbrugets organisationer, men under andre omstændigheder. Hvilke andre omstændigheder er det? De andre omstændigheder består i, at det ganske vist har været en decemberløsning med en statslig grundskyld, som ikke er trådt i kraft endnu. Men de økonomiske vilkår, præcis som de er for landbruget i dag, har ikke ændret sig. Hvis de har ændret sig siden december, har de ændret sig til det bedre, fordi priserne er steget siden på landbrugets produkter.

Så siger hr. Øllgaard, at hr. Westh har lanceret et nyt syn fra socialdemokratisk side ved at snakke om lavere renter. Det er jo netop det, vi har gjort i en lang række af de ordninger, som er indført netop til gavn for landbruget. Der eksisterer jo en lang række ordninger, hvorefter landmanden får en chance for at investere til en lavere rente end den normale markedsrente, og de, der nu er i vanskeligheder, må fortrinsvis være dem, som ikke har haft mulighed for at udnytte den lange række af ordninger med lavere rente til investering i landbrugsproduktionsbygninger end den almindelige markedsrente.